

VÍKEND V ČECHÁCH

in.ihned.cz/cr

dnešní podoba pochází z doby krátce po zmíněném požáru roku 1712. Kostel, spojený krytou chodbou se zámek, vypadá při pohledu z náměstí poměrně nenápadně. O to monumentálněji však působí zahradní průčelí, otevřené do francouzské zahrady a navazujícího anglického parku.

Obrazy zámeckého služebnictva

Manětínský zámek je rovněž produktem barokní doby těsně po požáru, architektem stavby byl snad Tomáš Hafenecker (některé prameny však projekt připisují Santinimu). Objekt je v sezoně otevřen pro veřejnost (do konce října už jen o víkendech), v interiérech lze spatřit četné příklady barokního mobiliáře a také zcela ojedinělou kolekci třinácti obrazů zámeckého služebnictva. Za návštěvu stojí i volně přístupná zámecká zahrada, která byla před několika lety vzorně obnovena. A když po prohlídce dostanete hlad, můžete zajít do zámecké restaurace.

Vydáte-li se z manětínského náměstí východním směrem, dostanete se na takzvanou Vysokou cestu, která vede ve svahu nad údolím. Lemuje ji patnáct volně stojících vrcholů.

Jak se tam dostat

Na to je výstižná odpověď. Klopotně! Jen málo míst v Čechách je tak špatně dostupných jako Manětínsko. Na veřejnou dopravu raději zapomeňte, autobusy do Manětína jezdí prakticky jen z Plzně (o víkendech však sporadicky). Na nejbližší železnici narazíte na zastávce Mladotice (trať Plzeň – Žatec), vzdálené z Manětína 9 km. Autem je to z Prahy asi 110 km, cesta vám zabere přibližně dvě hodiny. Jedte po karlovarské silnici až na jesenickou křižovatku a pak přes Jesenici, Ždár a Rabštejn nad Střelou. Druhou, o 20 km delší možností je pohodlnější jízda po dálnici z Prahy do Plzně, odtud pokračujte po E49 směr Karlovy Vary a brzy odbočte na okresku č. 205. Po ní dojedete přes obce Nekmír, Loza a Dražňov do Manětína. Silnice kolem Manětína vyžadují kvalitní tlumiče a vysokou pozornost, nebezpečných míst je na zdejších cestách více než dost.

Manětínské náměstí s děkanským kostelem svatého Jana Křtitele. Barokní ráz dodali městu po velkém požáru v roce 1712 vynikající umělci jako Santini, Mathey, Brandl nebo Brokoff.

FOTO: ŠTEPÁN VÍTEK

ně barokních soch, zobrazujících svaté. Právě tento soubor (většinu plastik zhotovil Josef Herscher) činí Manětín unikátním a při procházce je těžké se ubránit srovnání s pražským Karlovým mostem.

Vysoká cesta posléze klesá k potoku a zakončuje ji monumentální chrám svaté Barbory. Tento původně hřbitovní kostel pochází, na rozdíl od už zmíněných staveb, z doby krátce před požárem (1697). Na první pohled je to skvělá raně barokní architektura, ovšem v současnosti značně zdevastovaná. Přestože se jedná o mimořádně hodnotnou stavbu, která uvnitř skrývá obrazy Petra Brandla a sochy Jan Brokoffa, není interiér přístupný. Otřískaná fasáda kostela, tolik připomínající zchátralé chrámy především v severních Čechách, volá o pomoc. Snad se tedy jednoho dne dočká rekonstrukce i tento skvost.

Vzhůru na ploché vrcholy

Výjimečný však není jen samotný Manětín, nýbrž i okolní krajina. Charakteristickým prvkem jsou tu stolové hory sopečného původu. Jde o výrazné vyvýšeniny tvořené čedičem nebo jinou vulkanickou horninou, které převyšují okolní terén o zhruba dvě stě metrů. Na rozdíl třeba od Českého středohoří se ovšem jedná o sopečné příkrovy, které mají sice strmé svahy, ale ploché vrcholy – proto při pohledu z dálky připomínají stoly. Nejrozsáhlejší ze zdejších stolových hor, Chlumská hora (651 m), se zvedá přímo nad Manětínem a chrání město před severními větry.

Symbolem kraje je však asi deset kilometrů vzdálený vrch Vladař (693 m), známý

Stolová hora Kozelka u Manětína

mimo jiné událostmi z počátku husitských válek. Na podzim roku 1421 se tu Jan Žižka se svojí družinou po několik dnů bránil přesile nepřátel. Vrchol Vladaře je zcela placatý, zarostlý křovisky a nepřehledný (snadno se tu ztratíte), kamenné valy upomínají na prehistorické osídlení.

Prudké, místy až kolmé svahy a ploché vrcholy má také Kozelka (660 m), tyčící se asi pět kilometrů západně od Manětína →